

На селското бунище.

(Басня).

Паунъ се пери на двора, като кокона на сбора.
Пую го гледа и клюма, па викна та му продума:

— Недѣй се толкозъ надува! Едни пера сж
у тебе. Другото, байно, не струва. Гласа ти ни-
кой не слуша. Грачешъ катъ гарга на круша.
Чакай, азъ да ти попѣя! Но днесъ не искамъ:
жалѣя. Други пжтъ това ще сторя. Вѣрно ти,
байно, говоря.

Пѣтлю ги гледа и слуша, па му присѣдна
до гуша. Кацналъ на селско бунище, високо
той имъ продума:

— Я си мълчете и двама! Вѣйте юнашки
байраци, но сте и двама глупаци. Гласъ имамъ
азъ катъ музика. Чувайте, пѣтлю какъ вика:

Кукуригу!

Вижте гиздостъта ми,
Гордия пѣтелъ съмъ азъ,
Въ рано утро малки и голѣми
Будя съ ясения си гласъ:

Кукуригу!

Кукуригу, хайде хей,
Откога ви каня!
Да не ви завари, брей,
Слънце подъ юганя!